

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0383/2011

16.11.2011

***I
RAPORT

Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006 seoses teatavate finantsjuhtimist käsitlevate sätetega selliste liikmesriikide suhtes, kes on sattunud tõsisesse finantsstabiilsusega seotud raskustesse või keda ähvardab oht sattuda sellistesse raskustesse (KOM(2011)0482 – C7-0221/2011 – 2011/0211(COD))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Danuta Maria Hübner

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Õigusakti eelnõu muudatusettepanekud

Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutes märgistatakse õigusakti eelnõusse tehtud muudatused **paksus kaldkirjas**. Tavalises kaldkirjas märgistus on mõeldud asjaomastele osakondadele ja tähistab neid õigusakti eelnõu osi, mille kohta on tehtud parandusettepanek lõpliku teksti vormistamiseks (nt ilmselged vead või väljajätmised mõnes keeleversioonis). Selliste parandusettepanekute puhul on vaja vastavate osakondade nõusolekut.

Kui õigusakti eelnõus soovitakse muuta kehtivat õigusakti, märgitakse muudatusettepaneku päises kolmandale reale viide kehtivale õigusaktile ning neljandale reale viide muudetavale sättele. Kui Euroopa Parlament soovib muuta kehtivat sätet, mida õigusakti eelnõus ei muudeta, märgistatakse muutmata jäävad tekstiosad **paksus kirjas**. Väljajäetav tekstiosa tähistatakse sümboliga [...].

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS	6
SELETUSKIRI.....	13
MENETLUS.....	15

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

**ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006 seoses teatavate finantsjuhtimist käsitlevate sätetega selliste liikmesriikide suhtes, kes on sattunud tõsisesse finantsstabiilsusega seotud raskustesse või keda ähvardab oht sattuda sellistesse raskustesse
(KOM(2011)0482 – C7-0221/2011 – 2011/0211(COD))**

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2011)0482),
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 177, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0221/2011),
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
  - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,
  - olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 55,
  - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit (A7-0383/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
  2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
  3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSETTEPANEKUD*
komisjoni ettepanekule võtta vastu

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006 seoses teatavate finantsjuhtimist käsitlevate sätetega selliste liikmesriikide suhtes, kes on sattunud tõsisesse finantsstabiilsusega seotud raskustesse või keda ähvardab oht sattuda sellistesse raskustesse

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 177,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

---

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud *paksus kaldkirjas*, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga **■**.

¹ 27. oktoobri 2011. aasta arvamus.

² ELT, , lk.

³ Euroopa Parlamendi ... seisukoht.

ning arvestades järgmist:

- (1) Enneolematu ulatusega ülemaailmne finantskriis ja majanduslangus on oluliselt pärssinud mitme liikmesriigi majanduskasvu ja kahjustanud finantsstabiilsust ning seega järsult halvendanud nende finants-, majandus- **ja sotsiaalingimusi**. Teatavad liikmesriigid on sattunud tõsisesse raskustesse või neid ähvardavad raskused, nagu probleemid majanduskasvu ja finantsstabiilsusega ning suurenev eelarvepuudujääk ja võlakoormus, seda ka rahvusvahelise majandus- ja rahanduskeskkonna tõttu.
- (2) Kuigi peamised meetmed kriisi negatiivse mõju tasakaalustamiseks on juba võetud, sealhulgas õigusliku raamistiku muudatused, on finantskriisi mõju reaalmajandusele, tööturule ja kodanikele laialdaselt tuntav. Surve liikmesriikide finantsvahenditele on kasvamas ja tuleks **kiiresti** võtta täiendavaid meetmeid selle surve leevendamiseks struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi vahendite maksimaalse ja optimaalse kasutamise kaudu.
- (3) Lähtudes Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 122 lõikest 2, millega nähakse ette võimalus anda liidu finantsabi liikmesriigile, kes on raskustes või kellel on tõsine oht sattuda suurtesse raskustesse, mida põhjustavad temast olenematud erandlikud juhtumid, on nõukogu 11. mai 2010. aasta määrusega (EL) nr 407/2010, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism,¹ kehtestatud kõnealune mehhanism liidu finantsstabiilsuse säilitamiseks.
- (4) Iirimaale anti sellist finantsabi nõukogu 7. detsembri 2010. aasta rakendusotsusega 2011/77/EL² ja Portugalile nõukogu 30. mai 2011. aasta rakendusotsusega 2011/344/EL³.
- (5) Kreeka oli tõsisest finantsstabiilsusega seotud raskustes juba enne määruse (EL) nr 407/2010 jõustumist. Seega ei olnud Kreekale võimalik kõnealuse määruse alusel finantsabi anda.
- (6) Kreeka jaoks **8. mail 2010** sõlmitud kreditoridevaheline kokkulepe ja laenukorralduse leping jõustusid 11. mail 2010. Sellega nähakse ette, et kreditoridevaheline kokkulepe jääb täiel määral jõusse kolmeaastase programmiperioodi lõpuni, kui laenukorralduse lepingu raames on veel lahtisi arveid.
- (7) Nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 332/2002, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem,⁴ on loodud vahend, millega nõukogu annab vastastikust abi, kui liikmesriik, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, on suurtes maksebilansiraskustes või teda ähvardab tõsine oht sellistesse raskustesse sattuda.
- (8) Ungarile anti sellist finantsabi nõukogu 4. novembri 2008. aasta otsusega

---

¹ ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.

² ELT L 30, 4.2.2011, lk 34.

³ ELT L 159, 17.6.2011, lk 88.

⁴ EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

2009/102/EÜ¹, Lätile nõukogu 20. jaanuari 2009. aasta otsusega 2009/290/EÜ² ja Rumeeniale nõukogu 6. mai 2009. aasta otsusega 2009/459/EÜ³.

- (9) Ajavahemik, mil Iirimaaale, Ungarile, Lätile, Portugalile ja Rumeeniale toetust antakse, on sätestatud igat riiki käsitlevas nõukogu otsuses. Ungarile lõpetati abi andmine 4. novembril 2010.
- (10) Ajavahemik, mille jooksul Kreekale kreditoridevahelise kokkulepe ja euroala riikide laenukorralduse lepinguga (Euro Area Loan Facility Act) abi antakse, on erinev, kuna see sõltub igast selles vahendis osalevast liikmesriigist. ***Käesoleva määruse kohaldamisel on vajalik, et mis tahes liikmesriik, kes esitab taotluse käesoleva määruse alusel erandi saamiseks, täpsustab oma taotluses kuupäeva, millest alates peab ta enda suhtes käesoleva määruse kohaselt erandi kohaldamist põhjendatuks.***
- (11) 11. juulil 2011 kirjutasid 17 euroala liikmesriigi rahandusministrid alla Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingule. Asutamislepingu sõlmimise aluseks oli Euroopa Ülemkogu 25. märtsi 2011. aasta otsus. On ette nähtud, et 2013. aastaks hakkab Euroopa stabiilsusmehhanism täitma praeguseid Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi ja Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ülesandeid. Seega tuleks käesolevas määruses tulevast mehhanismi juba arvesse võtta.
- (12) Euroopa Ülemkogu väljendas 23. ja 24. juuni 2011. aasta järeldustes heameelt komisjoni kavatsuse üle tõhustada Kreeka laenuprogrammi ja liidu fondide koostoitmet, toetades jõupingutusi, et suurendada Kreeka suutlikkust liidu vahendeid majanduskasvu ja tööhõive edendamise eesmärgil ära kasutada, keskendudes konkurentsivõime parandamisele ja töökohtade loomisele. Peale selle väljendas Euroopa Ülemkogu oma järeldustes heameelt selle üle, et komisjon koostab koos liikmesriikidega terviklikku programmi Kreekale antava tehnilise abi kohta, ning toetas seda algatust. Käesolev määrus on osa neist koostoime saavutamiseks tehtavatest jõupingutustest.
- (13) Selleks et lihtsustada liidu rahastamise juhtimist, kiirendada investeringute tegemist liikmesriikides ja piirkondades ning ***parandada*** rahastamise ***kättesaadavust ühtekuuluvuspoliitika elluviimiseks***, on vaja lubada ***põhjendatud juhtudel ajutiselt ja ilma programmiperioodi 2014–2020 mõjutamata*** suurendada struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist tehtavaid vahemakseid kümne protsendipunkti võrra praegusest iga prioriteetse suuna kohta kehtivast kaasrahastamise määrast liikmesriikide puhul, kes on tõsistes finantsstabiilsusega seotud raskustes ning on taotlenud selle meetme kaudu abi saamist. ***Selle tulemusel vähendatakse vastavalt nõutavat riigi toetust. Kuna suurendamine on ajutine ja selleks et säilitada esialgsed kaasrahastamise määrad kui võrdlusalus ajutiselt suurendatud summade arvutamiseks, ei kajastata mehhanismi kohaldamisest tulenevaid muudatusi rakenduskava rahastamiskavas. Siiski võib osutuda vajalikuks rakenduskavasid ajakohastada, et keskendada rahastamine konkurentsivõimele, majanduskasvule ja tööhõivele ning viia nende sihid ja eesmärgid kooskõlla asjaoluga, et kättesaadav kogurahastamine väheneb.***

¹ ELT L 37, 6.2.2009, lk 5.

² ELT L 79, 25.3.2009, lk 39.

³ ELT L 150, 13.6.2009, lk 8.

- (13a) *Käesoleva määruse alusel erandit taotlevad liikmesriigid peaksid komisjonile saadetavas taotluses esitama kogu teabe, mis on vajalik tegemaks kindlaks, et riigi toetuse jaoks ei ole kättesaadavaid vahendeid, tuginedes makromajanduse ja eelarve olukorda kirjeldavatele andmetele; et erandist tulenev maksete suurendamine on vajalik rakenduskavade elluviimise jätkumise tagamiseks; ning et toetuse vastuvõtmise suutlikkuse probleem püsib isegi siis, kui kasutatakse III lisas esitatud kaasrahastamise määrade maksimaalseid piirmäärasid, ning viitama asjakohasele nõukogu otsusele või muule õigusaktile, millega liikmesriik saab õiguse erandit kasutada. Komisjon peab saama kontrollida esitatud teabe õigsust, mistõttu peaks komisjonile jääma pärast liikmesriigi poolt taotluse esitamist 30 päeva aega esitada vastuväiteid, juhul kui ta peaks leidma liikmesriigi taotluses mis tahes ebaõiget teavet. Selleks et muuta erandi tegemine tõhusaks ja toimivaks, tuleb õigusaktis ette näha, et kui komisjon ei esita ühtegi vastuväidet, tuleks liikmesriigi taotlus lugeda põhjendatuks. Komisjonile tuleks siiski anda õigus võtta rakendusaktide abil vastu otsus liikmesriigi taotluse suhtes esitatava mis tahes vastuväite kohta ning sellisel juhul peaks komisjon oma otsust ka põhjendada.*
- (14) Seega tuleks ajavahemikul, kui liikmesriigid saavad finantsabi tõsiste finantsstabiilsusega seotud probleemide lahendamiseks, üle vaadata rakendusprogrammide vahemaksete ja lõppmakse arvutamise eeskirjad.
- (14a) *Tuleb tagada, et käesoleva määruse alusel ajutiselt suurendatud vahemakseid saavatele liikmesriikidele kättesaadavaks tehtud suurendatud summade kasutamise kohta antakse asjakohaselt aru.*
- (15) Pärast finantsabi andmise perioodi lõppu võib nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1083/2006 (millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999)¹ artikli 48 lõike 3 kohastes hindamistes vajalikuks osutada hinnata muu hulgas ka seda, kas liikmesriigi kaasrahastamise määra vähendamine ei vii märkimisväärse kõrvalekaldumiseni algsetest eesmärkidest. Selline hindamine võib viia rakendusprogrammi läbivaatamiseni.
- (16) Määrust (EÜ) nr 1083/2006 tuleks seetõttu vastavalt muuta,
- (17) Kuna rahvusvahelisi finantsturge mõjutav enneolematu kriis ja majanduslangus, mis on tõsiselt kahjustanud mitmete liikmesriikide finantsstabiilsust, nõuab kiiret reageerimist, et tõrjuda majandusele kui tervikule avalduvat negatiivset mõju, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti **ning asjaomaste liikmesriikide erandlikke asjaolusid arvestades tuleks seda kohaldada tagaisulatuvalt – sõltuvalt taotleva liikmesriigi staatusest kas 2010. eelarveaastast või finantsabi kättesaadavaks tegemise alguskuupäevast alates** – selle ajavahemiku kohta, mil liikmesriigid said liidult või teistelt euroala liikmesriikidelt rahalist abi finantsstabiilsusega seotud tõsiste raskuste kõrvaldamiseks.
- (17 a) *Kavandatavat vahemaksete ajutist suurendamist tuleks kaaluda ka kõigi liikmesriikide eelarveid puudutavaid piiranguid arvestades ning seda tuleks ELi*

¹ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

eelarves asjakohaselt arvesse võtta. Kuna mehhanismi põhieesmärk on käsitleda just praegusi raskusi, peaks selle kohaldamine olema ajaliselt piiratud. Seetõttu peaks mehhanismi kohaldamine algama 1. jaanuaril 2010 ja lõppema 31. detsembril 2013.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikkel 77 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 77

Vahemakse ja lõppmakse arvutamise üldeeskirjad

1. Vahemaksete ja lõppmaksete arvutamisel kohaldatakse iga prioriteetse suuna kaasrahastamise määra, mis on sätestatud rakenduskava käsitlevas otsuses, abikõlblike kulude suhtes, mida on kõnealuse prioriteetse suunaga seoses nimetatud igas sertifitseerimisasutuse tõendatud kuluaruandes.

2. Erandina artikli 53 lõikest 2 ja artikli 53 lõike 4 teisest lausest ning III lisas kehtestatud piirmääradest ■ suurendatakse vahemakseid ja **lõppmakset** summani, mis on kümme protsendipunkti suurem vastava prioriteetse suuna suhtes kohaldatavast kaasrahastamise määrast, kuid ei ületa 100%, abikõlblike kulude puhul, mida on uuesti kinnitatud igas tõendatud kuluaruandes, mis esitatakse ajavahemikul, mil liikmesriik vastab ühele järgmistest tingimustest:

- a) ta saab finantsabi nõukogu määruse nr (EÜ) 407/2010 (millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism)* alusel või muult euroala liikmesriigilt enne kõnealuse määruse jõustumist;
- b) ta saab finantsabi keskpikas perspektiivis kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 332/2002**;
- c) ta saab finantsabi kooskõlas ■ Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepinguga **pärast selle jõustumist**.

2a. Lõikes 2 osutatud erand tehakse kirjalikul taotlusel, mille esitab liikmesriik, kes vastab ühele eespool lõike 2 punktides a–c nimetatud tingimusele. Taotlus esitatakse kahe kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest või kahe kuu jooksul alates kuupäevast, mil liikmesriik hakkab vastama ühele lõike 2 punktides a–c nimetatud tingimusele.

2b. Komisjonile esitatavas taotluses põhjendab liikmesriik lõikes 2 osutatud erandi vajadust, esitades vajaliku teabe tegemaks kindlaks:

- a) **et riigi toetuse jaoks ei ole kättesaadavaid vahendeid, tuginedes makromajanduse ja eelarve olukorda kirjeldavatele andmetele, ja et lõikes 2 osutatud maksete suurendamine on vajalik rakenduskavade elluviimise jätkumise tagamiseks;**

- b) *et probleem püsib isegi siis, kui kasutatakse III lisas esitatud kaasrahastamise määrade maksimaalseid piirmäärasid;*
- c) *viited nõukogu otsusele või muule õigusaktile, mis põhjendab liikmesriigi kuulumist lõike 2 punkti a, b või c alla, ning liikmesriigile finantsabi kättesaadavaks tegemise alguskuupäevale.*

Komisjon kontrollib esitatud teavet ja hindab selle põhjendatust. Komisjonil on pärast taotluse saamist 30 päeva aega esitada vastuväiteid esitatud teabe õigsuse suhtes. Kui komisjon ühtegi vastuväidet ei esita, loetakse liikmesriigi taotlus lõikes 2 osutatud erandi saamiseks põhjendatuks. Kui komisjon otsustab siiski liikmesriigi taotluse vaidlustada, võtab ta rakendusakti abil vastu sellesisulise otsuse ja esitab oma põhjendused.

2c. Liikmesriigi taotluses täpsustatakse samuti lõikes 2 osutatud erandi kavandatud kasutusviis ning antakse teavet täiendavate meetmete kohta, mida kavatakse võtta selleks, et keskendada rahastamine konkurentsivõimele, majanduskasvule ja tööhõivele, sealhulgas vajaduse korral rakenduskavasid muutes.

2d. Lõikes 2 osutatud erand ei kehti pärast 31. detsembrist 2013 esitatud kuluaruannete puhul.

3. Vahemaksete ja lõppmakse arvutamisel pärast seda, kui liikmesriik ei saa enam lõikes 2 osutatud finantsabi, ei võta komisjon arvesse kõnealuse lõike alusel makstud suuremaid summasid.

Küll aga võetakse neid summasid arvesse artikli 79 lõike 1 kohaldamisel.

3a. Artikli 77 lõike 2 kohaldamisest tulenevad suurendatud vahemaksed tehakse võimalikult lühikese aja jooksul kättesaadavaks korraldusasutusele ja neid kasutatakse üksnes maksete tegemiseks rakenduskavade elluviimisel.

3b. Liikmesriigid esitavad artikli 29 lõike 1 kohase strateegilise aruandluse raames komisjonile asjakohase teabe lõikes 2 osutatud erandi kasutamise kohta, näidates ära, kuidas suurendatud toetussumma on aidanud kaasa konkurentsivõime, majanduskasvu ja töökohtade loomise edendamisele asjaomastes liikmesriikides. Komisjon võtab seda teavet arvesse artikli 30 lõikes 1 ette nähtud strateegiliste aruannete koostamisel.

4. Olenemata lõikest 2, ei tohi liidu toetus vahemaksete ja lõppmakse näol olla siiski suurem kui avaliku sektori toetus ja fondidest saadav maksimaalne toetus iga prioriteetse suuna jaoks vastavalt komisjoni otsusele rakenduskava heakskiitmise kohta.

5. Lõikeid 2, *2a*, *2b*, *2c*, *2d*, 3, *3a* ja *3b* ei kohaldata Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi rakenduskavade suhtes.

---

* ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.

** EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse siiski tagasiulatuvalt järgmiste liikmesriikide suhtes: ***Iirimaa, Kreeka ja Portugali puhul alates neile artikli 77 lõike 2 kohaselt finantsabi kättesaadavaks tegemise päevast ning Ungari, Läti ja Rumeenia puhul alates 1. jaanuarist 2010.***

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

....

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

SELETUSKIRI

Euroopa Liit seisab silmitsi jätkuva finants- ja majanduskriisiga, mis avaldab murettekitavalt negatiivset mõju liikmesriikide makromajanduslikule stabiilsusele ja eelarvele. Avaliku sektori investeringute rahastamiseks saadaolevate riiklike vahendite vähenemine on muutunud ilmseks takistuseks ühtekuuluvuspoliitika rakendamisele ja struktuurifondide vahendite ärakasutamisele mõnedes riikides.

Raportöör tervitab Euroopa Komisjoni ettepanekut (KOM(2011)0482), millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1083/2006 (üldmäärus), ning märgib, et eesmärgiks on anda täiendavaid rahalisi vahendeid liikmesriikidele, kes on riigivõla/eelarvedefitsiidi haldamisel ja finantsstabiilsuse tagamisel tõsistes raskustes – et tagada nimetatud programmide rakendamise jätkumine.

Abikõlblikeks liikmesriikideks loetakse (1) euroala riigid, kes on saanud rahalist abi Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi kaudu, või (2) euroala välised riigid, kes on saanud rahalist abi maksebilansi mehhanismi kaudu.

Täiendava finantsabi andmiseks ühtekuuluvuspoliitika kaudu kasutatakse kaasrahastamismäära suurendamist, mis võimaldab suurendada abikõlblikele riikidele tehtavaid väljamakseid. Komisjoni ettepanek on suurendada programmide prioriteetsele suunale kohaldatavaid kaasrahastamise määrasid 10 protsendipunkti võrra.

Praeguse seisuga puudutaks määrus järgmisi riike: Ungari, Rumeenia, Läti, Portugal, Kreeka ja Iirimaa; kusjuures nende jaoks ühtekuuluvuspoliitika 2007–2013 raames ette nähtud üldsumma jääks muutumatuks. Kreeka puhul tuleb märkida, et riik on saanud finantsabi EFSM programmi väliselt, ning Ungari puhul, et riik on juba väljunud maksebilansi mehhanismist.

Kavandatavad meetmed oleksid ajutised, lõppedes hetkel, kui liikmesriik väljub finantsabi mehhanismist, ning määrust kohaldataks tagasiulatuvalt.

Pärast ettepaneku saamist määras regionaalarengukomisjon raportööriks oma esimehe ja andis volitused läbirääkimiste kiireks lõpetamiseks, võimaluse korral nn esimese lugemise kokkuleppega, olles arvamusel, et kavandatava kaasrahastamismäära suurendamise maksimaalse tõhususe tagamiseks tuleb kavandatavad meetmed kiiresti vastu võtta, et võimaldada liikmesriikidele kohest likviidsust.

Ettepaneku kiireloomulisus ja komisjoni raporti napp ajakava nõuavad tihedat koostööd raportööri ja nõukogus läbirääkimisi juhtiva eesistujariigi Poola vahel. Ühiseks eesmärgiks on viia läbirääkimised lõpule sügisel 2011, et oleks võimalik saada Euroopa Parlamendi seisukoht (hääletus täiskogu istungil) juba detsembri alguseks 2011.

Komisjonide koosolekute ajakava tingib vajaduse esitada raporti projekt oktoobri alguseks 2011. Kahjuks ei ole nõukogus toimuvate arutelude tulemus selles etapis veel teada.

Raportöör toetab komisjoni kavatsust anda täiendavat abi liikmesriikidele, keda finantskriis

on tabanud kõige valusamalt. Ühtlasi, selleks et tagada ükskõik kumma eelnimetatud abikõlbulikkuse kriteeriumi alla kuuluvate või kuulunud liikmesriikide võrdne kohtlemine, peab raportöör ettepaneku tagasiulatuvat kohaldamist möödapääsmatuks.

Kuigi üldiselt võis komisjoni ettepanekuga nõustuda, oli siiski vaja teha mõningaid muudatusi, et parandada ettepaneku teostatavust. Komisjonis esitati muudatusettepanekud, millega sooviti komisjoni ettepanekut järgmistes aspektides üksikasjalikumaks ja täpsemaks muuta: aegumisklausel ja tagasiulatuva kohaldamine, kaasrahastamise määra suurendamise meetmete menetluskord, kaasrahastamise määra ajutise suurendamise meetmete alane aruandlus, kavandatud meetmete tausta ja vajaduse selgitamine.

Raportöör on seisukohal, et kaasrahastamise määra suurendamise meetmete menetluskord peab olema selge ning et suurendatud vahemaksete kasutamisest tuleb nõuetekohaselt aru anda. Nimetatud meetmete taotlemise ega ka vastava aruandluse menetlus ei tohiks siiski põhjustada halduskoormuse suurenemist ega takistada kiiret poliitika kohandamist vastavalt kriisist kõige rohkem tabatud riikide vajadustele. Aruandlus *peaks moodustama* ühe osa olemasolevast strateegiaraportist.

Raportöör pidas regionaalarengukomisjoni toetusel nõukoguga läbirääkimisi, mille tulemusel saavutati käesolevas, komisjoni poolt heaks kiidetud raportis esitatud kokkulepe.

Selle tulemusel tuleb asjaomaste liikmesriikide poolt komisjonile esitatavat taotlust asjakohaselt põhjendada (tõendada, et liikmesriigi toetuse jaoks ei ole kättesaadavaid vahendeid ja et probleemi ei saa lahendada isegi mitte maksimaalsete kaasrahastamise määrade kohaldamisel jne). Kindlaks tuleb määrata erandite kasutamise üksikasjad ja vajaduse korral võib rakenduskavasid muuta.

Raportöör on seisukohal, et kavandatud meetmete tagasiulatuva kohaldamise ja aegumisklausli osas saavutati tasakaalustatud kompromiss, tänu millele on kõigil „programmi osalisriikidel” võimalik kasutada suurendatud kaasrahastamise määrasid, kuid millega tagatakse ka, et käesoleva muutmismäärusega ei piirata tulevase õigusraamistiku ja tulevase mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavaid läbirääkimisi.

Raportöör on veendunud, et tänu üldmääruse muutmisele on võimalik kriisis tugevasti kannatanud liikmesriikide abistamiseks kiiresti meetmeid võtta. Kaasrahastamise määrade ajutine suurendamine aitab koondada vahendeid teatavate projektide elluviimiseks ja vähendada liikmesriikide oma eelarvele avaldatavat survet.

MENETLUS

Pealkiri	Nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 muutmine seoses teatavate sätetega, mis käsitlevad finantsstabiilsuse säilitamisega tõsistes raskustes või sellises ohus olevate teatavate liikmesriikide finantsjuhtimist (ERF ja ESF)		
Viited	KOM(2011)0482 – C7-0221/2011 – 2011/0211(COD)		
EP-le esitamise kuupäev	1.8.2011		
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	REGI 13.9.2011		
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	BUDG 13.9.2011	CONT 13.9.2011	EMPL 13.9.2011
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	BUDG 8.9.2011	CONT 22.9.2011	EMPL 15.9.2011
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Danuta Maria Hübner 5.10.2011		
Arutamine parlamendikomisjonis	5.10.2011		
Vastuvõtmise kuupäev	14.11.2011		
Lõpphääletuse tulemus	+: –: 0:	28 0 3	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Tomasz Piotr Poręba, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Catherine Grèze, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Giommara Uggias, Derek Vaughan, Iuliu Winkler		
Esitamise kuupäev	16.11.2011		